

i Landmandsforsamlingen, Landmændene i det Hele — jeg paastaar, hvad enten de hørte til Høire eller Venstre — havde det Duffe, at Politik skulde holdes ude og Demonstrationer holdes horte. Jeg tror, at det var Hovedstandpunktet paa Landmandsforsamlingen, og at der blandt Landmandsforsamlingens Medlemmer var Mange, som hylde Venstres Anskuelse, der ønskede det og misbilligede Demonstrationerne. Jeg tror ogsaa, det var Tilfældet med de tilstedeværende Rigsdagsmænd. Jeg tror, at Andre ligesom jeg, der vare tilstede, holdt sig borte fra dette Bæsen eller Ubæsen; jeg har talt med Udførelse, de holdt sig for sig selv paa en enkelt Undtagelse nær. (Modsigelse.) Jeg tror, at det er Tilfældet, og er der Enkelte, der have været tilstede og deltaget i Demonstrationerne eller billiget dem, kan det jo komme frem, kunne de udtale det. Jeg tror, at i det Hele var det Tilfældet paa en enkelt Undtagelse nær. Jeg tror nu nok, at det, der skete overfor Hr. Dam, maa ses i Sammenhæng med det hele Forhold, som var tilstede i Aalborg, og jeg tror ikke, at det gaar an som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds at sige, at Hr. Dam gif rolig over Udstillingspladsen, og at der saa var nogle drukne Proprietærer, der opførte sig som Gadebrenge. Jeg billiger ingenlunde et Overfald paa Hr. Dam, men jeg siger blot, at det maa ses i Sammenhæng med, hvad der i det Hele foregik, og at Hr. Dam selv har vedkjendt sig, at han fandt det rigtig og passende at deltage i Demonstrationerne og Raabene: „Med med Estrup“ eller „Ud med Kongen“, hvad det nu var; han har selv under sit Navn erklæret det. Det er meget naturligt, at dette maatte vække nogen Forbause og Uvillie; men det vilde have været høist beklageligt, om Uvillien havde fundet et saadant Udslag, at han havde lidt Overlast; thi selvfølgelig har Ingen Lov til at tage sig selv til Kette, og det glæder mig, at det ikke har været Tilfældet. Men det forekommer mig dog, at hvad der passerede med Hr. Dam, maa ses i Sammenhæng med, hvad der skete under Landmandsforsamlingen, og jeg paastaar, at der var Indignation, berettiget Indignation over, at man ikke kunde lade Hans Majestæt Kongen i Ro overvære Forsamlingen, saaledes som han ønskede det. De Herrer ville se, at Alt blev gjort for at holde Politik ude, og de, der have været der og set, hvorledes navnlig de Herrer Ministre, som vare der som Landmænd, bleve behandlede, ville have set, at deres Stilling der blev i høi Grad markeret som værende Privatmænd. Altsaa beklager jeg meget, at man er gaaet lidt for vidt overfor Hr. Dam; det

er meget glædeligt, at denne Indignation ikke fik et værre Udbrud, end Tilfældet blev, men skøndt jeg erkjender, at man skal lade Jolt i Ro, tror jeg, at det noget bedre kunde svares ved denne Leilighed, om der var en Indignation, der fik Udtryk, end ved mange andre. Nu er man gaaet videre overfor Hr. Dam, og der er ialtsald udbredt Rygter om, at der er sket videregaaende Demonstrationer og raabt: Med med Kongen. Naar man nu gaar saa vidt, at man siger, at „Sjyllandsposten“ er Opfinder af Rygten om, at der er raabt: „Med med Kongen“ eller: „Ud med Kongen“, saa er det ikke rigtig. Disse Rygter var Noget, man hørte i Aalborg fra Mand til Mand samme Aften. Det var Noget, jeg ikke troede paa; men det fremkom ogsaa i andre Blade, deriblandt et Venstreblad i Aarhus, og det kan altsaa ikke være rigtig; at „Sjyllandsposten“ er Opfinder af Rygten. Paa den anden Side skal jeg for min Person erkjende, at, naar Hr. Dam under sit Navns Underskrift siger i et eller flere Blade: Det og det har jeg gjort, det og det har jeg deltaget i, saa skal man ikke overfor ham komme med Mere, medmindre man kan fremkomme med Kjendsgjerninger og ikke med Rygter. Dette at servere Rygter er iøvrigt Noget, som Bladene idelig gjøre sig skyldige i, og det kan være lige saa uskyldigt i dette Tilfælde som i mange andre, men det maa ganske vist misbilliges, og jeg skulde ønske, at man ikke havde gjort noget Saadant, men holdt sig til Hr. Dams Erklæring og saa søgt om Kjendsgjerninger, der kunde modbevise denne Erklæring; saa kunde det have været tilladt at fremkomme med disse Kjendsgjerninger. Jeg skal imidlertid bemærke, at de, der have serveret disse Rygter — jeg tror nemlig, og den ærede Ordfører for Udvalget (Hørup) syntes ogsaa at gaa ud fra, at man ikke kan sige, at der er fremkommet bestemte positive Beskyldninger; jeg har ikke kunnet læse det saaledes — at de staa til Ansvar for Presse-loven for, hvad de have sagt, at der er foregaaet ved denne offentlige Leilighed, og dette Ansvar vil vist ogsaa blive gjort gjældende af den ærede Landssthingsmand; det er ialtsald blevet behudet. Og jeg vil dog fremhæve, at for de Herrer af Venstre har der været, om jeg saa maa sige, et vist Held derved, at man har gjort Hr. Dam nogen Uret, forsøgt at gaa ham for nær i Aalborg og senere serveret Rygter om ham; thi derved er gaaet i Jorglemelse, hvad jeg skal tillade mig at fremhæve, ligesom den ærede Ordfører for Mindretallet (H. C. Holch), at Holdningen i Aalborgsmødet ialtsald for en Del af Venstres Side overfor Hans Majestæt